

Editörden,

Yazmak bazen özgürleştirir bazen baskılar fikirlerimizi. Bu nedenle yazmaktan ziyade konuşmayı tercih ediyoruz. Zira yazmak kayıt altına girmektir. Bu yüzden Derrida'nın sözü eleştirmesi, yazmak için temel gerekçelerden biridir. Öte yandan “önce söz vardı” tabiri bir bakıma sözün üstünlüğüne yapılan oldukça güçlü bir vurgu olarak zihnimizde, belleğimizde iz bırakmaktadır.

Söz ya da yazı veya resim ya da kompozisyon, hepsi ruhun dış seyahati, bilincin zaman içinde mekan değiştirmesi değil mi? Ya da ifadenin metinleşmesi, somutlaşması sözün gizeminde varlık bulmuş olmaz mı?

Şüphesiz sözün maddi boyutu, yazıya dökülmesi metinleşmesi ayrı ve yaratıcı kültürel yaratımın başlangıç noktasını oluşturur. O halde modern medeniyetin dayanağının “metinlerle vücut bulmuştur” iddiasını ortaya atmak, anlamın içeriksel akışına güçlü bir vurgu olacaktır. Bu durumda yazım süreci, düşünmenin diyalektik karakterini sanata fenomen bağlamında yeniden ve yeniden yorumlanmak üzere imkan tanır.

Zira yazının kendisi temel bir gösterge olarak olgusaldır ve bu yönüyle fenomene göndermede bulunur. Fenomen ise yazının varlık bağlamında, fenomenolojik yaratıma hizmette bulunur. Bu evrensel gerçekliğe yapılan önemli bir katkı gibi görünmektedir. Fenomen, içinde yer aldığımız dünyanın kendisi olduğu kadar, düşüncede ya da düşünsel faaliyette yarattığımız, yeniden yarattığımız ve haliyle yazıya geçirdiğimiz anlamın kendisini oluşturur.

Anlam arayışı, çevreyi anlamak ve anlamlandırmak, kendimizi anlamak ve anlamlandırmak ontolojik zeminde ortaya çıkan ve insan için kaçınılmaz arayışın metinde somutlaşmış biçimidir. Nitekim biçim her metnin zorunlu olarak sahip olduğu temel niteliktir. Biçim olmadan özden ya da içerikten söz etmek de mümkün olmayacaktır. İçerik varlık olarak ya da metin olarak biçime ihtiyaç duyar. Bu durumda biçimsiz yani biçimi olmayan bilim olmayacağı, daha da önemlisi sosyal bilim olmayacağı aşıkardır.

Biçim bir yönüyle metnin kendisidir. Psikoloji ya da felsefe bu hadiseden, yani belli bir biçime girme olgusundan arı değildir. Siyasetin, iktisadın, sosyal olan her varlığın kısaca anlamın bir biçimi mevcuttur. Anlam biçim bağlamında görünür hale gelir ki bu durumda anlamın temel biçimi belli bir metin çerçevesinde veyahut bizatihi metin olarak ortaya çıkmasıdır.

Anlam, biçim ve akademik yazım ifade edilen bağlamda metin olarak kodlanabilir ve bu haliyle taşıdığı sentaksı, semantik düzeye taşıyarak bilimsel faaliyetin içeriğini oluşturur. Bu durumda Derridacı söz yerine yazı yeğlemesi, kendisine güçlü bir zemin bulmuş olur. Ancak unutmamak gerekir ki sözün yazıya üstünlüğüne dair ortaya atılan kökensel sosyal bilim felsefesi, tüm

sorunlarına rağmen kendisini yazı ile, daha doğru ifade ile metin olarak var edebilmiştir.

“Söz uçar, yazı kalır” sözü, paradoksal olarak yazının gücüne vurguda bulunurken, sözün asal değerini de ortaya koymaktadır. Zira söz aktarılan metin olarak biçimsel olmasa bile, içerik olmak bakımından oldukça güçlü vurguya sahiptir. Söz-yazı ikilemi ya da karşıtlığı, sözün yazı olarak veya farklı yaşam kanallarından kendisini metinleştirmesine vurguda bulunur.

Bu durumda akademik bir derginin içeriğini ilgili sözler oluştururken, biçimini yazıya bağlamak olanak olarak yorumlanabilir. Bu nedenle yazıya yani kayıta aldığımız Politik Psikoloji Dergisinin bu son sayısı farklı perspektiflerden tematik yazılar içermektedir.

Yapılması gereken bu yazılardan yararlanmak ve sonraki sayılar için daha nitelikli yazılara yol açmaktır.

Alim YILMAZ